

รายงานการประชุมคณะทำงานพิจารณาทบทวน ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ยกเลิกภารกิจหรือข้อบัญญัติ
ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเสาธง
ครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ วันที่ ๒๒ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เวลา ๑๓.๐๐ น.
ณ. ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลบางเสาธง ชั้น ๓

ผู้มาประชุม

ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง		ลายมือชื่อ
๑	นายเกษม แซ่ลี	นายก อบต. บางเสาธง	ประธานกรรมการ	
๒	นายวรวรรณ ปานเงิน	ปลัด อบต. บางเสาธง	กรรมการ	
๓	นายกิตติ์เนศ ภาณุวัฒน์ศรีคม์	รองปลัด อบต.บางเสาธง	กรรมการ	
๔	นายอรรถสิทธิ์ มณีปุระ	รองปลัด อบต.บางเสาธง	กรรมการ	
๕	นางสาวจีราภา ศิริพัลลภ	ผอ. กองคลัง	กรรมการ	
๖	นายประสิทธิ์ จันทร์เมือง	ผอ.กองช่าง	กรรมการ	
๗	นายศุภชัย แดงถาวร	ผอ.กองสาธารณสุข ฯ	กรรมการ	
๘	นางสาวสุนนทิพย์ ภิรมย์กิจ	ผอ.กองสวัสดิการสังคม	กรรมการ	
๙	นายบุญชู ประมาตร	ผอ. กองการศึกษา ฯ	กรรมการ	
๑๐	นางสาวธัญวรรณ ศรีธารรัตน์	หัวหน้าสำนักปลัด อบต.	กรรมการ	
๑๑	นางสาวจิราภา ชุ่มจิตร	นิติกรชำนาญการ	กรรมการและเลขานุการ	

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๐๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

นายเกษม แซ่ลี - ข้อบัญญัติ ฯ ที่ประกาศใช้ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางเสาธง

ประธาน ฯ

ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลบางเสาธงมีการตราข้อบัญญัติตามกฎหมาย ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ทั้งหมดจำนวน ๑๐ เรื่อง ได้แก่

๑.๑ ข้อบัญญัติเรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๙

๑.๒ ข้อบัญญัติเรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่เสสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๙

๑.๓ ข้อบัญญัติเรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๙

๑.๔ ข้อบัญญัติเรื่อง การจัดการมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. ๒๕๕๙

- ๑.๕ ข้อบัญญัติเรื่อง การควบคุมการจัดสิ่งปฏิภุมลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๙
- ๑.๖ ข้อบัญญัติเรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๙
- ๑.๗ ข้อบัญญัติเรื่อง กิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๙
- ๑.๘ ข้อบัญญัติเรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๕๙
- ๑.๙ ข้อบัญญัติเรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙
- ๑.๑๐ ข้อบัญญัติเรื่อง การตลาด พ.ศ. ๒๕๕๙

๒. พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้แก่ ข้อบัญญัติเรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภทในท้องที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางเสาชิง อำเภอบางเสาชิง จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๕๕๑

๓. พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ ได้แก่ ข้อบัญญัติเรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๖๑
มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุมครั้งที่แล้ว
- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่องจากการประชุมครั้งที่แล้ว
- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณา

- การพิจารณาทบทวน ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ยกเลิกข้อบัญญัติ

๑) พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ประธานคณะทำงาน ฯ : ขอแจ้งให้ทราบว่าข้อบัญญัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้มีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง กฎหมายใหม่เพื่อให้ทันตามสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงของกิจการต่าง ๆ ที่มีรูปแบบของกิจการที่มีความซับซ้อนและต้องการความถูกต้องในสุลักษณะและความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น เช่น กระทรวงสาธารณสุขได้ออกประกาศกำหนดให้การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน และต้มน้ำดื่มหยอดเหรียญเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ดังนั้น เพื่อให้ข้อบัญญัติสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเสาชิง มีความสมบูรณ์ จึงควรพิจารณาทบทวน ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ยกเลิกข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเสาชิงให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามความใน มาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๔๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงให้ผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่านร่วมกันพิจารณาปรับปรุงแก้ไขข้อบัญญัติที่มีอยู่ เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน เอื้ออำนวยต่อการดำเนินกิจการในส่วนของด้านสาธารณสุขเพื่อช่วยสอดส่องดูแลผู้ประกอบการที่ปฏิบัติตามกฎหมาย ตลอดจนสามารถปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้อย่างถูกต้องตามระเบียบกฎหมายต่อไป โดยขอให้ทุกท่านได้พิจารณาหรือร่วมแสดงความคิดเห็นในการแก้ไขข้อบัญญัติสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเสาชิง ให้มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่มีการปรับปรุงแก้ไขให้มากที่สุด เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเสาชิงและประชาชนผู้มีส่วนได้เสียเป็นสำคัญ

เลขานุการคณะกรรมการ ฯ : สำหรับข้อบัญญัติสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบล บางเสารงนั้นมีที่แก้ไขใหม่ คือ การเพิ่มบทบัญญัติบางประการ หรือการตัดข้อบัญญัติบางข้อออก หรือเปลี่ยนแปลงข้อบัญญัติบางประการ โดยเปรียบเทียบกับข้อบัญญัติสาธารณสุข ๑๐ เรื่อง ที่นำมาจากศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัยที่ได้จัดทำขึ้นไว้เพื่อเป็นตัวอย่างในการจัดทำข้อบัญญัติ โดยเจตนารมณ์ของกฎหมายข้อบัญญัติสาธารณสุขมี ดังนี้

(๑) ข้อบัญญัติว่าด้วยกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ จากเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ต้องการคุ้มครองประชาชน ด้านการสาธารณสุขสิ่งแวดล้อม กล่าวคือ ต้องการให้ประชาชนซึ่งหมายถึง ชุมชน (Public) กลุ่มผู้ประกอบการ (Business operators) และกลุ่มคนงาน/ผู้ปฏิบัติงาน (Workers) ให้ได้อยู่ใน “สภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพ” ซึ่งก็คือการจัดการ ให้การดำรงชีพของมนุษย์อยู่ใน “สภาวะที่สมดุล” หรือเป็น ดุลยภาพแห่งชีวิตกับสิ่งแวดล้อม หรือเรียกว่า “การสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม (Environmental Sanitation)” ซึ่งมีปัจจัยหรือองค์ประกอบ ๓ ประการที่จะต้องทำให้อยู่ในสภาวะที่สมดุลต่อกันและกัน คือ (๑) สิ่งแวดล้อม (Environmental) (๒) มลพิษหรือสิ่งที่ทำให้เกิดโรค (Pollutant/Agent) และ (๓) พฤติกรรมการ ปฏิบัติของมนุษย์ (Human Behaviour) ด้วยเหตุนี้ การบังคับให้การประกอบกิจการต่างๆ ต้องปฏิบัติให้ต้องด้วยสุขลักษณะ หรือเป็นไปตาม เกณฑ์ มาตรฐานทางวิชาการ เพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมมิให้ก่อให้เกิด ผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์ในที่สุดนั้น จึงเป็นเรื่องที่จำเป็นสำหรับสังคม ซึ่งก็คือการควบคุมพฤติกรรมการปฏิบัติของมนุษย์ (Human Behaviour) ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหมายรวมทั้ง ผู้ประกอบกิจการ คนงานและประชาชนในการนำเอาทรัพยากรธรรมชาติ มาใช้อย่างเหมาะสม และการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการการผลิตผลิตภัณฑ์นั้นๆ ที่ถูกต้องได้มาตรฐานทางวิชาการ มาตรการด้านกฎหมาย จึงกลายเป็นมาตรการที่จำเป็นในการรักษาสภาวะที่สมดุลขององค์ประกอบ ๓ ประการนั้น ว่าด้วยกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แบ่งออกเป็น ๑๓ กลุ่มประเภทกิจการ ดังนี้

- ๑) กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ มี ๓ กิจการ
- ๒) กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์ มี ๘ กิจการ
- ๓) กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม มี ๒๗ กิจการ
- ๔) กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง มี ๕ กิจการ
- ๕) กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร มี ๙ กิจการ
- ๖) กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่ มี ๖ กิจการ
- ๗) กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล มี ๗ กิจการ
- ๘) กิจการที่เกี่ยวกับไม้ มี ๘ กิจการ
- ๙) กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ มี ๑๕ กิจการ
- ๑๐) กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ มี ๘ กิจการ
- ๑๑) กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน หินทราย ซีเมนต์หรือวัสดุที่คล้ายคลึง มี ๑๑ กิจการ
- ๑๒) กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี มี ๑๗ กิจการ
- ๑๓) กิจการอื่นๆ มี ๑๐ กิจการ

(๒) ข้อบัญญัติว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่เสสมอาหาร กฎหมายได้พิจารณาเห็นว่าเนื่องจากสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่ เสสมอาหารเป็นกิจการที่เป็นแหล่ง ซึ่งอาจส่งผล

กระทบต่อการแพร่ระบาดของโรค และสุขภาพ ของประชาชนผู้บริโภคได้อย่างกว้างขวาง จึงเห็นว่าการ ประกอบกิจการดังกล่าวต้องได้รับการ ตรวจสอบเกี่ยวกับความเหมาะสมของสถานที่ตั้ง โครงสร้าง อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ รวมทั้ง ระบบการกำจัดของเสีย และกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย เป็นต้น เพื่อการคุ้มครอง ประชาชนผู้บริโภค กฎหมายจึงกำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจตามมาตรา ๓๘ ในการ ควบคุมดูแล สถานที่จำหน่ายหรือสถานที่สะสมอาหาร โดยแยกเป็น ๒ ลักษณะ

- สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารที่มีพื้นที่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร และมีใช่เป็นการขายของในตลาด ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความมั่นใจ หรือ หลักประกันว่า กิจการเหล่านี้จะไม่ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญหรืออันตราย ต่อสุขภาพของประชาชน ซึ่งถือว่าเป็น มาตรการควบคุม

- สถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหารที่มีพื้นที่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร และมีใช่เป็นการขายของในตลาด ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น คือ เพียงแต่ แจ้งก็สามารถดำเนินกิจการ ได้ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะกำกับดูแลการประกอบกิจการดังกล่าว ด้านสุขลักษณะตามข้อกำหนดของท้องถิ่น ซึ่ง ถือว่าเป็นมาตรการกำกับดูแล

ทั้งนี้ กฎหมายให้อำนาจแก่ราชการส่วนท้องถิ่น ในการออกข้อกำหนดของท้องถิ่น เกี่ยวกับสุขลักษณะในการประกอบกิจการนั้นๆ เพื่อประโยชน์ในการควบคุม กำกับ ดูแลสถานที่ จำหน่าย อาหารและสถานที่สะสมอาหารได้ตามมาตรา ๔๐

(๓) ข้อบัญญัติว่าด้วยการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ เจตนารมณ์ของ บทบัญญัติ มีดังนี้ (๑) กฎหมายพิจารณาเห็นว่า “ที่หรือทางสาธารณะ” เป็นสถานที่หรือทาง ซึ่งมีใช่ของ เอกชน ที่ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ หรือใช้สัญจรไปมาได้ การจำหน่ายสินค้าในที่ หรือทางสาธารณะจะ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการใช้ประโยชน์หรือการสัญจรของประชาชนได้ เช่น การจราจร การรักษาความสะอาด ความเป็น ระเบียบเรียบร้อย (๒) กฎหมายกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีหน้าที่ควบคุมดูแลที่หรือทาง สาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนทั่วไป ในการที่จะอนุญาตให้มีการจำหน่ายสินค้าในที่หรือ ทางสาธารณะ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงต้องพิจารณาโดยรอบคอบ และคำนึงถึงประโยชน์แก่ประชาชน โดยส่วนรวม (๓) เพื่อ ประโยชน์ในการควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ กฎหมายจึงห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายสินค้าในที่ หรือทางสาธารณะ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่น (๔) ในการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทาง สาธารณะอาจก่อให้เกิดปัญหาจราจร ความเป็นระเบียบเรียบร้อย หรือการดูแลรักษาความสะอาด กฎหมายจึง ให้อำนาจ “เจ้าพนักงาน ท้องถิ่น โดยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานจราจร” ออกประกาศกำหนดเขตห้าม จำหน่ายหรือซื้อ สินค้าโดยเด็ดขาด หรือเขตห้าม จำหน่ายสินค้าบางประเภท บางชนิดหรือห้ามตาม กำหนดเวลา หรือห้ามโดยวิธีการจำหน่ายลักษณะใดลักษณะหนึ่งหรือกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไข การจำหน่าย ณ บริเวณนั้น (๕) เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ เพื่อที่จะ รักษาความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อย การป้องกันเหตุรำคาญ ป้องกันอันตรายต่อ สุขภาพและป้องกัน โรคติดต่อ กฎหมายได้ให้อำนาจ “ราชการส่วนท้องถิ่น” ในการออกข้อกำหนด ของท้องถิ่นเกี่ยวกับสุขลักษณะ ส่วนบุคคลของผู้จำหน่ายสุขลักษณะในการใช้กรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ หรือปรุงอาหาร การรักษา ความสะอาดของภาชนะและเครื่องใช้ กำหนดหลักเกณฑ์ ในการจัดวางสินค้าและเรอขาย กำหนดเวลาสำหรับการ จำหน่าย หรือกำหนดการอื่นที่จำเป็น

(๔) ข้อบัญญัติว่าด้วยการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ เจตนารมณ์ของบทบัญญัติ มีดังนี้

(๑) มูลฝอยติดเชื้อ คือ มูลฝอยที่มีเชื้อโรคปะปนอยู่ซึ่งถ้ามีการสัมผัสหรือใกล้ชิดกับมูลฝอยนั้นแล้วสามารถทำให้เกิดโรคได้ รวมทั้ง ชิ้นส่วนมนุษย์หรือสัตว์ ซากศพหรือซากสัตว์ วัสดุของมีคม เช่น เข็ม ใบมีด กระบอกฉีดยา หลอดแก้ว สไลด์ ส่วนประกอบของเลือด ผลิตภัณฑ์ได้จากเลือด มูลฝอยทุกชนิดที่มาจากห้องผู้ป่วยติดเชื้อร้ายแรง (๒) การเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยติดเชื้อให้เป็นอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเสาะง ในกรณีสมควรอาจมอบหรืออนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยติดเชื้อโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนก็ได้ (๓) ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นในที่หรือทางสาธารณะ หรือทิ้งโดยวิธีอื่นตามมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์ที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

(๕) ข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย กฎหมายพิจารณาเห็นว่า “สิ่งปฏิกูล” และ “มูลฝอย” เป็นสิ่งโสโครกหรือ เศษวัสดุที่เหลือทิ้ง ที่จำเป็นต้องมีการควบคุมให้มีการเก็บรวบรวม และกำจัดให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อ มิให้เป็นแหล่งแพร่ระบาดของโรคติดต่อ หรือแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์พาหะนำโรค รวมทั้งไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนโดยทั่วไป พร้อมบัญญัติอัตราค่าธรรมเนียมตามเอกสารแนบท้าย

(๖) ข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย เจตนารมณ์ของบทบัญญัติ เพื่อไม่ให้ปรากฏว่ามีการเจ็บป่วยเป็นโรคใช้เลือดออกของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางเสาะง ซึ่งอาจทำให้เกิดการแพร่ระบาดได้ โดยมียุงลายเป็นพาหะของโรคติดต่อนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลบางเสาะง จึงเห็นเป็นการจำเป็นที่ต้องควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลาย อันได้แก่ มูลฝอยที่มีสภาพขังน้ำได้ เช่น เศษกระป๋อง กะลามะพร้าว ยางรถยนต์ และเศษภาชนะอื่นๆ เป็นต้น รวมทั้งแหล่งน้ำ ที่อาบ น้ำ ตุ่มน้ำ โอ่งน้ำ แจกัน กระถางต้นไม้ และภาชนะรองรับน้ำอื่นๆ ในอาคารหรือบริเวณบ้านเรือน ซึ่งหากไม่มีการดูแลเปลี่ยนน้ำเป็นประจำทุก ๗ วันหรือใส่สารเคมีก็จะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลายจึงตราข้อบัญญัตินี้

(๗) ข้อบัญญัติว่าด้วยกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน เจตนารมณ์ของบทบัญญัติเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน ซึ่งผู้ประกอบการมีหน้าที่ต้องขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนประกอบกิจการ โดยมีการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน คุณสมบัติและหลักเกณฑ์การปฏิบัติสำหรับผู้ดำเนินการ ตามเอกสารแนบที่ได้รับกันทุกท่าน

(๘) ข้อบัญญัติว่าด้วยการติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร เจตนารมณ์ของบทบัญญัติเพื่อให้อาคารที่มีการระบายน้ำทิ้งลงหรือไหลไปสู่แหล่งระบายน้ำทางหรือท่อระบายน้ำ ล้ำกระโตง ลำราง คูคลอง แม่น้ำ ทะเล และแหล่งน้ำธรรมชาติ และแหล่งน้ำเอกชน ทำการติดตั้งบ่อบำบัดน้ำก่อนปล่อยทิ้ง เพื่อแยกจำพวกไขมันและน้ำมันก่อนระบายลงแหล่งน้ำ

(๙) ข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ เจตนารมณ์ของบทบัญญัติ ในหมวดนี้ มีเจตนารมณ์ที่จะรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสม กับการดำรงชีพของประชาชนและป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ โดยพิจารณาเห็นว่า สัตว์เลี้ยงทุกชนิดที่คนเรานำมาเลี้ยงในสถานที่หรือแบบปล่อย อาจมีปัญหาต่อผู้เลี้ยง ชุมชนและ สิ่งแวดล้อมได้ เช่น เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์นำโรคได้ เป็นแหล่งของการแพร่เชื้อโรคจากสัตว์ไปสู่ คน เช่น เชื้อไวรัส โรคเยื่อหุ้มสมองอักเสบ แอนแทรกซ์ โรคพิษสุนัขบ้า โรคอื่นๆ รวมทั้งกรณี อันตรายที่เกิดจากถูกสัตว์กัดทำร้าย นอกจากนั้นยังอาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญ เช่น กลิ่นเหม็นของ

มูลสัตว์ เสี่ยงรบกวนจากการร้องของสัตว์ น้ำเสียจากการล้างคอกสัตว์ ตัวสัตว์ รายละเอียดตามเอกสารแนบท้าย

(๑๐) ข้อบัญญัติว่าด้วยตลาด เจตนารมณ์ของบทบัญญัติ มีดังนี้ (๑) กฎหมายได้พิจารณาเห็นว่าตลาดเป็นสถานที่ชุมนุมของผู้ค้าขาย เพื่อจำหน่าย สินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารที่มีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้ว หรือของเสียง่าย จึงจำเป็นต้องมีการควบคุมดูแลไม่ให้เกิดการปนเปื้อนในอาหาร เป็นแหล่ง เพาะพันธุ์ของสัตว์พาหะนำโรคและไมให้ เป็นแหล่งแพร่ระบาดของโรคติดต่อหรือก่อให้เกิดเหตุ รำคาญ ดังนั้น กฎหมายจึงกำหนดให้การจัดตั้งตลาดโดยเอกชนจะต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อให้สามารถควบคุมดูแลตลาดได้ (๒) กฎหมายได้ให้อำนาจแก่ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการกำกับ ดูแล ตลาดที่จัดตั้งขึ้น โดยองค์กรของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดตั้ง โดยกำกับดูแลให้ต้องปฏิบัติตาม ข้อกำหนดของท้องถิ่น (๓) กฎหมายได้ให้อำนาจแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการออกข้อกำหนดของ ท้องถิ่นเกี่ยวกับการจัดตั้งตลาด สุขลักษณะของโครงสร้างอาคารและสิ่งปลูกสร้างสุขลักษณะ ส่วนบุคคลของผู้ช่วยขายของตลอดจนกรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรุง เก็บ หรือสะสม อาหาร และการดูแลรักษาความสะอาด ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการควบคุม ดูแลในการจัดระเบียบของตลาด รวมทั้งการป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากอาหาร

มติที่ประชุม เห็นชอบให้ใช้ข้อบัญญัติ ฯ ของเดิม เนื่องจากมีความทันสมัยและสมบูรณ์อยู่แล้ว

๒) พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้อบัญญัติเรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภทในท้องที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางเสาธง อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๕๕๑

มติที่ประชุม เห็นชอบให้ใช้ข้อบัญญัติ ฯ ของเดิม เนื่องจากมีความทันสมัยและสมบูรณ์อยู่แล้ว

๓. พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘

ข้อบัญญัติเรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๖๑ เนื่องจากปัจจุบันได้มีการพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งมีผลบังคับใช้ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป โดยในมาตรา ๓ ได้ยกเลิกพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ ดังนั้น จึงทำให้ข้อบัญญัติต้องการบริหารส่วนตำบลบางเสาธง เรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๖๑ สิ้นสภาพบังคับตามผลของกฎหมายไปด้วย

มติที่ประชุม เห็นชอบให้ยกเลิกข้อบัญญัติดังกล่าว

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่น ๆ

- ไม่มี -

ประธานคณะกรรมการฯ : ขอขอบคุณผู้มาประชุมทุกท่าน และกล่าวปิดการประชุม

ปิดประชุมเวลา ๑๖.๐๐ น.

.....
(นางสาวจิรภา ชุ่มจิตร)

กรรมการและเลขานุการ

.....
(นายเกษม แซ่ลี)

ประธานคณะกรรมการฯ